

Μάκης Γεράσιμος '06

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

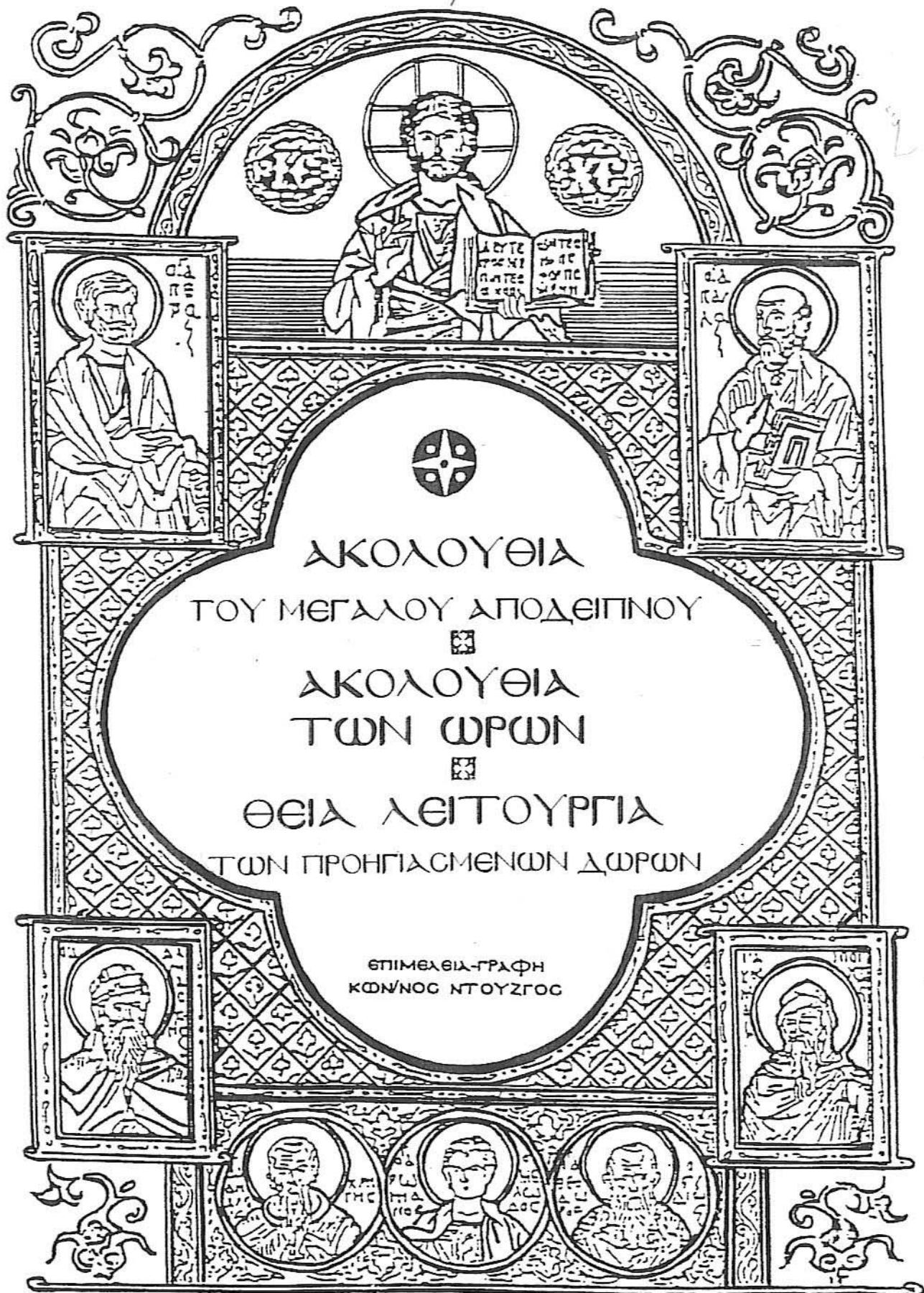
ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΩΝ. ΝΤΟΥΖΓΟΣ

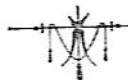
Марк Григорьев

2005

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ψάλλεται τῷ ἐσπέρας τῆς Δευτέρας.
Τρίτης, Τετάρτης, καὶ Πέμπτης τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὴν ἔξῃς τάξιν:

‘Ο Ιερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Προεστώς, ἢ ὁ αὐτὸς Ιερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν,
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ; τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ο Αναγνώστης· ‘Αμήν.

Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Πάναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον
(γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...

‘Ο Ιερεύς· ‘Οτι σοῦ ἐστιν...

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... (ἐκ γ'). Μετανοίας, (γ').

Καὶ εὐθύς, εἰ μέν ἐστὶ πρώτη ἐβδομὰς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ·

‘Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες... (σελίς 16).
Εἰδ' οὖ, ἀρχόμεθα οὕτως:

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4).

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουεσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουεσόν τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

‘Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ἢ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

‘Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

‘Ἄπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἔλαιου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

‘Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτό κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.

‘Οτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Σ' (6).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

‘Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἵασαι με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἔως πότε;

‘Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέοντος σου.

‘Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς ἔξομολογήσεται σοι;

‘Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

‘Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὁφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου.

‘Απόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. ‘Ηκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου· Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἔχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12).

Εώς πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἔως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἥλπισα.

Ἄγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν·

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. Μετανοίας (γ'). Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα...
Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς· Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Οδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἶσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο γομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Οδηγήσει πρᾷεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πρᾷεῖς ὁδούς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

"Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, καὶ ἴλασθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡρετίσατο.

"Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

"Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

"Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

"Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με· μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.

"Ἀκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Α' (30).

Ε'πὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με, καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον κατάφυγῆς τοῦ σῆσαι με.

"Οτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἴ σύ, καὶ ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὄδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

"Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἡς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἴ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

"Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

"Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

"Οτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὔρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

Οτι ἔξελιπεν ἐν ὁδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Ιαρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὥσει σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἥκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κλῆροί μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἔλέει σου· Κύριε, μή καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἔξουδενώσει.

Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἡς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὔλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι· αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 4' (90).

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου,
ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

“Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου
ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέ-
ρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομέ-
νου ἡμέρας.

Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώμα-
τος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν
σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν
ἀμαρτωλῶν ὅψει.

“Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν
τῷ σκηνώματί σου.

“Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλά-
ξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέ-
οντα καὶ δράκοντα.

“Οτι ἐπ' ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι
ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν
θλίψει· ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σω-
τήριόν μου

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι δ Θεός. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν...

Εἴτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ, ἔστιν
ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐ-
τοὺς ἔξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Αρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὗτω, εἰς Βιλέπε σελ. 27.

· Ἡχον πλ. β'.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ισχυκότες ἡττᾶσθε.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἴσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἀν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον, ὃν ἔὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδὲ οὐ μὴ ταραχθῶμεν.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται
ἡμῖν φόβος.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἔὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ὥ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ίδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἵδε φῶς μέγα.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ'
ἡμᾶς.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

"Οτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὅμου αὐτοῦ.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον.
"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἀγγελος
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἴσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἀρχων εἰρήνης.
“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα..

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν..

“Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Είτα οἱ δύο Χοροὶ δόμοι, ἀργῶς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα Τροπάρια (χῦμα).

Tὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε τὴν ἑσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Δόξα..

Tὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν ...

Tὴν ἡμέραν διαβάζεις, ὑμνολογῶ σε, Ἀγιε τὴν ἑσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Είτα ψάλλουσιν δόμοι οἱ δύο Χοροί, εἰς

Τῇ χον πλ. β'. **Βλέπε σελ. 52.**

Hέ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβείμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῷα, τὰ Σεραφείμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ἄσμασιν,
εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὅν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις,
τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἴσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ
ἀμερές.

Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἵ τοῦ Λόγου αὐτόπται,
καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχον-
τες, τὴν ζωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν,
ἐν δεινοῖς.

Ίνα πλάνης ρυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσω-
μεν, τὴν φόδήν.

Οἱ Ἀναγνώστης, χύμα:

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-
νηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
ρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πεύματος
ἄγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ
παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον, ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νε-
κρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ
ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπρο-
σκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενόν, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἄγιαν, καθολικήν, καὶ ἀποστολικήν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Είτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὃν ὁ μὲν πρῶτος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δεύτερος Χορός, εἰς

Τέχον πλ. β'. Βλέπε σελ. 34.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (ἐκ γ').

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Ἄγιε Ἰωάννη, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Ἄγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς).

Οσιοι, θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν (δίς)

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλούς (δίς). Οἱ Χοροί, ἐναλλάξ·

Ο Θεός, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς (τρίς).

Ο β' Χορός·

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἄπαξ).

Εἴτα Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν.. Πάτερ ἡμῶν.. Ὁτι σοῦ ἐστιν..

Ἐὰν μὲν τύχῃ Ἔορτή, λέγομεν τὰ τῆς ἔορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Τέχος β'.

Φώτισον τοὺς ὄφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν ῥῦσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ, ως φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο τι οὐκ ἔχομεν παρρήσιαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα,
σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε·
πολλὰ γὰρ ἵσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὔμενιαν Δεσπότου· μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ πάνσεμνος· δῆτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ
σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

Ἐτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἡχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ
τῆς ἀθλίας σαρκός μου, τὸ ἄτονον ἔγγνως, ὁ πλάσας με· διὸ
εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέ-
ρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς
νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ώς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν
ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ως φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμέ-
νων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμέ-
νων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων· Ποία
κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν
φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μή, σύ,
Κύριε, ἐλεήσεις με, ώς φιλάνθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ώς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ,
καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς
ὅδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσ-
φέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω κάγὼ
τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς
εἰρήνην.

Kai νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι·
τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθή-
σομαι· καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς,
μόνην ἀμπεχόμενος, ώς θώρακα, τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντο-
δύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν
με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου,
πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ.

Τό· Κύριε, ἐλέησον (μ') Δόξα.. Καὶ νῦν... Τὴν τιμιωτέραν...
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ιερεύς· Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν..

Εἴτα τὴν ἑπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορεύομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἔξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὅπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνόμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ’ ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντάς ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Αναγνώστης·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... (ἐκ γ'). Μετανοίας (γ'). Εἴτα τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50).

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἤγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἔμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἔμοῦ· ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρός με τὸ οὖς σου.

Ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

“Οτι ἐξέλιπον ώσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὁστᾶ μου ώσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ώσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὁστοῦν μου τῇ σαρκὶ μου.

‘Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ώσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

΄Ηγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

΄Ολην τὴν ἡμέραν ὥνειδιζόν με οἱ ἔχθροι μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ’ ἐμοῦ ὅμνυον.

΄Οτι σποδὸν ὕσει ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

΄Απὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

΄Αἱ ἡμέραι μου ὕσει σκιὰ ἐκλίθησαν, κάγῳ ὕσει χόρτος ἐξηράνθην.

΄Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

΄Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

΄Οτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

΄Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

΄Οτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

΄Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδενώσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

΄Γραφήτω αὗτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

΄Οτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

΄Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

΄Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

΄Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

΄Απεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἵσχύος αὐτοῦ. Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

΄Μὴ ἀναγάγης με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

΄Κατ’ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί.

΄Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὥσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Καὶ τὴν Εὐχήν·

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ,
καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δι-
καίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ
αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός
σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβε-
ρῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· δν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προ-
σώπου τῆς δυνάμεως σου· δτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς
δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπει-
λῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγ-
γελίας σου. Σὺ γὰρ εἴ Κύριος ὑψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος,
καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων. Σύ, Κύριε,
κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν,
καὶ ἀφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν
σου ὕρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ,
καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ’ ἔθου με-
τάνοιαν ἐπ’ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμ-
μου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε· ἐπλήθυναν
αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ίδεῖν τὸ ὑψος
τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτό-
μενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν
μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου,
καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά
σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω
γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἡμάρτη-
κα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ’
αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἀνεξ μοι, Κύριε, ἄνεξ μοι, καὶ μὴ συνα-
πολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τη-
ρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς· διότι σὺ εἴ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ
δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· δτι ἀνάξιον ὅντα, σώσεις
με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὁτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρα-
νῶν, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τρισάγιον· Μετανοίας (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία
Τριάς.. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν...
"Οτι σοῦ ἔστιν..."

Καὶ ψάλλομεν, πραείᾳ τῇ φωνῇ, τὰ Κατανυκτικὰ ταῦτα Τροπάρια.

Τίχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ώς Δεσπότῃ, οἱ ἄμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Kύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ δργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ώς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον·

Tῆς εὐσπλαγχνίας· τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλόγημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες· εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ρύσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τό· Κύριε, ἐλέησον (μ'). Δόξα.. Καὶ νῦν.. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ.. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ιερεύς· Δι· εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...

Καὶ τὴν Εὐχήν·

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές,
Ιησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἄμαρτωλόν καὶ οἵς ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, δτι εὐλογητός εἰ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ο Αναγνώστης·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... (γ'). Μετανοίας (γ'). Εἴτα τοὺς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69).

O Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

΄Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

΄Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εῦγε, εῦγε.

΄Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

΄Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

΄Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

΄Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἥκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

΄Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

΄Ακουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν τῇ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

΄Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

΄Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε, Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ Ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ Ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς Θεοτόκου*

* Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπὸ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ψάλλομεν τὸ ώρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἐβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέρας τῆς ή ἐβδομάδος, ψάλλομεν Κανόνας ἐκ τοῦ «Θεοτοκαρίου».

Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν ψάλλομεν τὸ δι’ ἑκάστην ἡμέραν ὠρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής μου», προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον τὸν Στίχον·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλεησόν με.

Μετὰ τὴν ζ’ φόδην ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή μου,...». Βλέπε σελ. 37.

Μετὰ τὴν θ’ φόδην, τὸν Είρμον· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».

** Βλέπε σελ. 42.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος·

‘Ο Ἄναγνώστης·

Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ’) Δόξα... Καὶ νῦν.. Πάτερ ἡμῶν...

‘Ο Ἰερεύς· “Οτι σοῦ ἐστιν...

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἑπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ·

‘Ηχος πλ. β’. Βλέπε σελ. 46.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βιοθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ..

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ...

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε, αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ..

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ..

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός·

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

‘Ο δεύτερος Χορός·

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὅμοι, ἀργότερον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ ...

‘Ο Ἀναγνώστης·

Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου εἴχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πᾶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσίν, ὃν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ α΄ Χορός, τό Βλέπε σελ. 49.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ’ αὐτῇ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ ὁ β΄ Χορός·

Tὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἶτα τό· Κύριε, ἐλέησον (μ').

O ‘ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἀμάρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρον· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις

σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τό· Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα.. Καὶ νῦν ... Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ... Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὥ Ιερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Kύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην, τό· Ὁ Θεός, ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς·

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μεθ' ἦν Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ ἐστιν.

Ὥ α' ψάλτης·

Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Εἴτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

A"σπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥᾳθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ-

ώς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἔμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρήσιᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ, παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αυτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεστο μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἑναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἔξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὅψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο β’ ψάλτης

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαιυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὄλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ πάλιν ἀμοιβαδόν.

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σθῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ Ἅγίου Ἰωαννικίου

Ηὲλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**

Κατὰ τὴν πρώτην ἔβδομάδα τῶν Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)] εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πόλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐάγγελιον [τῆς Παννυχίδος].

‘Ο Ἱερεύς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως... κ.λ.π.

‘Ο Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

:::

‘Ο Ἱερεὺς ἀμέσως, ἐκφωνεῖ: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο Χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς, ὁ Ἱερεύς.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σοι.

Ἄποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον
ἡμῶν τὴν ζωήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Αναγνώστης· Άμήν.

Εἴθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὸς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς
ἀδελφοῖς·

Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἄγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.
Καὶ οἱ Ἄδελφοί·

Ο Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἄγιε.

Ο Αναγνώστης·

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἄγιε εὐλόγησον.

Καὶ ἅρχονται οἱ Ἄδελφοὶ ἀνὰ δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ
τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτό, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν,
μέχρις ὅτε πληρωθῶσιν ἄπαντες.

Ο δὲ Ιερεὺς λέγει·

Εὖξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ο Χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς.

Ο Ιερεὺς·

Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), (οἱ ἐν ταῖς Ἰ. Μο-
ναῖς· τοῦ Πατρὸς ἡμῶν.. ἵερομονάχου) καὶ πάσης τῆς ἐν Χρι-
στῷ ἡμῶν Ἄδελφότητος.

Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν
στρατοῦ.

Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Υπὲρ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν.

Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

΄Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ:

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ ἐσπέρας

΄Ηχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου. Βλέπε σελ. 56.

Πάντων προστατέύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιῷ σου χειρὶ ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ρῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τῇ δὲ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται, τό-

΄Ηχος α'. Βλέπε σελ. 63.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἄδικως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

΄Ο Ιερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει·

Δι εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

΄Ο Ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου διφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μεγάλης Τρίτης ἐσπέρας, ἔξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἑβδομάδα εἰσὶν ὀρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριψίδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τό· «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

*

Οἱ ἐν τοῖς Ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

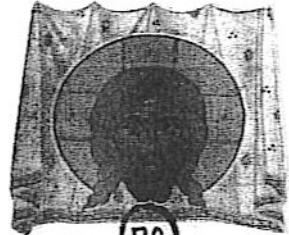
Τοῖς μισοῦσι καὶ ἄδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἰασιν δώρησαι· τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον· τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον· τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον· τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι· τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἐλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφόρούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νυῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων· δτὶ εὐλογητός εἰ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

СТАСИС А'

Ε Η κος λ η π α ρ

Mεθη μων ο Θεος γυνατε ε θην καινη τα
πα

Απαλα...
σθε ο τιμεθη μων ο Θεος π

Fη πα κδ σα τε ε ως ε σχα τδ της γης πα

ο τιμεθη μων ο Θεος π

Kη σχυκο τες ητ τα σθε ο τιμεθη μων ο

Θεος π

Fη αν γαρ πα ιντ σχυση τε καλ πα ιντ πτ

τη θη σε σθε ο τιμεθη μων ο Θεος π

Kη αλ πν αν βα ιντ βα ιευ ση τε δλ α σκε δα

ΔΙ Καὶ τοῦτο πάντας
σει Καὶ ρι ὅτι οὐτι μηθὲν μων οὐ Θεός
π

ΠΑ **K**αὶ πολὺ γὰρ οὐ εἰναι ταῦτα σπέντε
α μη εμμεν

ΠΑ νησίν τη μην
οὐτι μηθὲν μων οὐ Θεός
π

ΠΑ **T**ού δε φοβούτων τη μων α μη φοβούθω θεών
μεν γάρ μη ταραχθωσι μεν
οὐτι μηθημων οὐ Θεός
π

ΠΑ **K**αὶ ρι οὐ δε τού Θεός οὐ τη μων αυτού α γε α
σωμεν καὶ αυτού ε στατη μην φοβούσι
οὐτι μηθὲν π

μων οὐ Θεός
π

ΠΑ **K**αὶ ε αν επ αν των περιθων α ε στατη
μοι εις α γε α σμον
οὐτι μηθη μων οὐ Θεός
π

Kal ne nor θws e εσομαλεν αυ τω   καλ σω θη

πα σο ματ δι αν τδ ο τι μεθ η μων ο θε os **π**

πα πατερας ειναι απολειτηρια
απολειτηρια ειναι πατερας

Δω κεν ο ΘΕΟΣ Ιτιμεθη μων ο ΘΕΟΣ

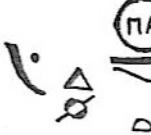
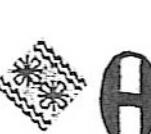
Αλα ος ο πο ρεν ο με νος εν σκο ο τελ

λ δε φως με ε γα ο τιμεθη π μων ο θεος

τά φως λαμψειεθη μας ο τυμεθη μανοθεος

A handwritten musical score page featuring a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The score consists of two systems of four measures each. The vocal line includes lyrics in Greek: "το πατ δι ον ε γεν νη θη νη μην". The piano part features a bass line with eighth-note patterns and a treble line with sixteenth-note patterns. A circled "PA" is at the top left, and a circled "1" is at the bottom right.

ΙΔΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΩΝ Η οποία στην περιοχή της Αγίας Σοφίας στην Αγία Πόλη της Κωνσταντινούπολης αποτελεί την πιο γνωστή και σημαντική εκκλησία της Ορθοδοξίας.

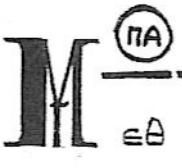
 Κ απ χη ε γεν νη θη ε πλ τα
 ου αρχη ε γεν νη θη ε πλ τα
 Κ αι τησει ρη νησ αυτα ηκ ε στιν ο ρλ ον
 ο τημεθη μων ο θεος
 Κ αι κα λει τα το ο νομα αυτα με γα α
 λησβη λη νη λη γε λησ ο τημεθη μων ο θεος
 αυ μαστος αμμεθη λησ ο τημεθη μων ο θεος
 Η ε ος ι σχη ρος η θη ση α στης
 Κ αρχη ει ρη νησ ο τημεθη μων ο θεος
 Π α τηρτα μελλοντοσαι ω νος ο τημεθη

 θεος
 μων ο θεος

 Δοξα πατρικαι γιω καλαγιω πνευμα

 ο μεθη μων ο θεος

 Κ αλιναν καλιναν καλιναν
 αλιναν καλιναν καλιναν
 μων αλιναν ο μεθη μων ο θεος

Ειτα οι δύο χοροί εμού, ὅργιστ:
 θεος γνωτε ε θυπκατητα ασθε ο μεθη

 μων ο θεος

16.2.2004

κων. Ντζερος

СТАСИС В'

Ἅγιος Βατός

Hα σω μα τος φυσιστα **X**εράθ βημ **τ** αστ
3 θύ **M** παντας σε ν μνοισδοξολιο γειτ
6

Gένα πτε ρυ γα δω α τα θε ρα φειμ **τ** τοις α
3 θύ **M** παντοισθω ναις σε δοξολιο γειτ
6

Tων λαγ γε λιων τε πα α σα η στρα τι α
τρισα γιοις σε α σμασινευφημει
6

Pρο γαρ παν των ν παρχεισ α υπε **Π**ατηρ **τ** κατ
συν α ναρ χον ε χεισ τον πονιον
6

Kατ ι σο τι μον φε ε ρον πνευ μα δω ης
κ.ο.ν.

Ins TρPL α δος δεικνυ εις το α με ρες

Pa va γι a Παρθε ε ve Μητηρ Θε ε

οι ε λογο αυτο ο πταικαλη πόρ γοι

Pρο φη των καλ Μαρτι u ρων παντες xo ροι

ως a θα va τον ε χοντεστην μων

Yπερ πα νήων πρεσβευσατε ε κτε νως o τι

παντες u παρ xo μεν εν δεινοις

Iνα πλα νης ρυσθε ντες τα πο νη ρη των

λιγε λων βο n σω μεν την w δη n nv

СТАСИС Г'

Στάσις λατόν βρέχε

Π

ΒΥ

α να γε α Δε εσπούνα Θεο διδο δ

ΔΙ

Μ

ΒΥ

Μ

ο κε

πρεσβευε υ περ τη μωντων αμαρτωλων

Τρίση

Π

Μ

ΔΙ

Μ

ΔΙ

α σαι αι ρα υλ ε Δι να μεις των

ΓΑ ΔΙ

γε ων Α γε λων και λρ χαγγελων πρεσβευ σα τε

ΓΑ

ΒΥ

Μ

Διση

υ περ τη μωντων αμαρτωλων

τη

Α γε η ι ω αν υπ Προ φη τα και Προδρο

ΔΙ

3

3

3

με και Βα πτι στα τδ Κυρι α τη μων η ι σα χριστα

πρεσβευε υ περ τη μωντων αμαρτωλων

τη

ΒΥ

Μ

Διση

Α

γε οι εν δο ξοι Α ποστολοι Προ φη τη

50.Ν.

Δι
3
καὶ Μαρτυρεῖται τὸν θεόν
πρεσβευστὴν τὸν
περὶ τῶν μαρτύρων
Δις

Ο
στὸν θεόν φοροῦται τὸν περὶ
μαρτύρων πολὺν καὶ διδασκαλοτινούκα με εἰ
νης πρεσβευστὴν τὸν περὶ τῶν μαρτύρων
Δις

Η
αὐτὸν καὶ τὰ λύτρα
καὶ θεοῦ αἵματα τὸν πολὺν σταύρον
καὶ θεοῦ αἵματα τὸν πολὺν σταύρον
καὶ θεοῦ αἵματα τὸν πολὺν σταύρον

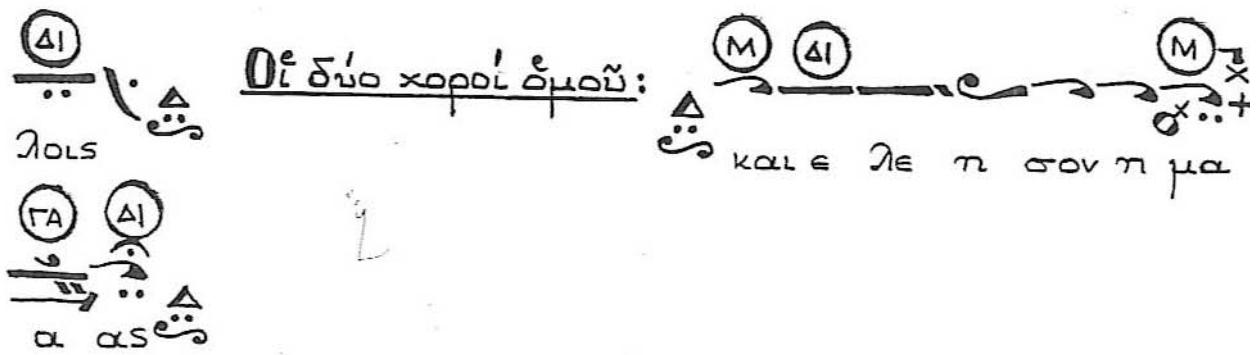
τὸν
μη εγκατέλειπε τὸν μαρτύρων
(*)

Ο
θεοῦ λατθάτι τὸν μυντούσα μαρτύρων
Δις

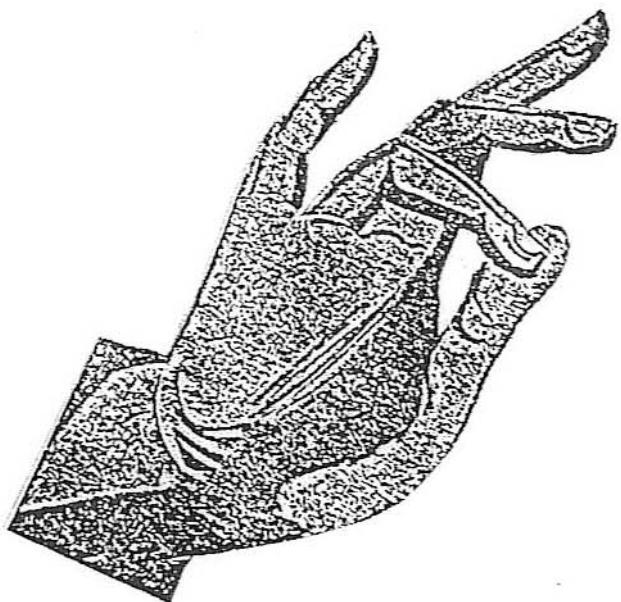
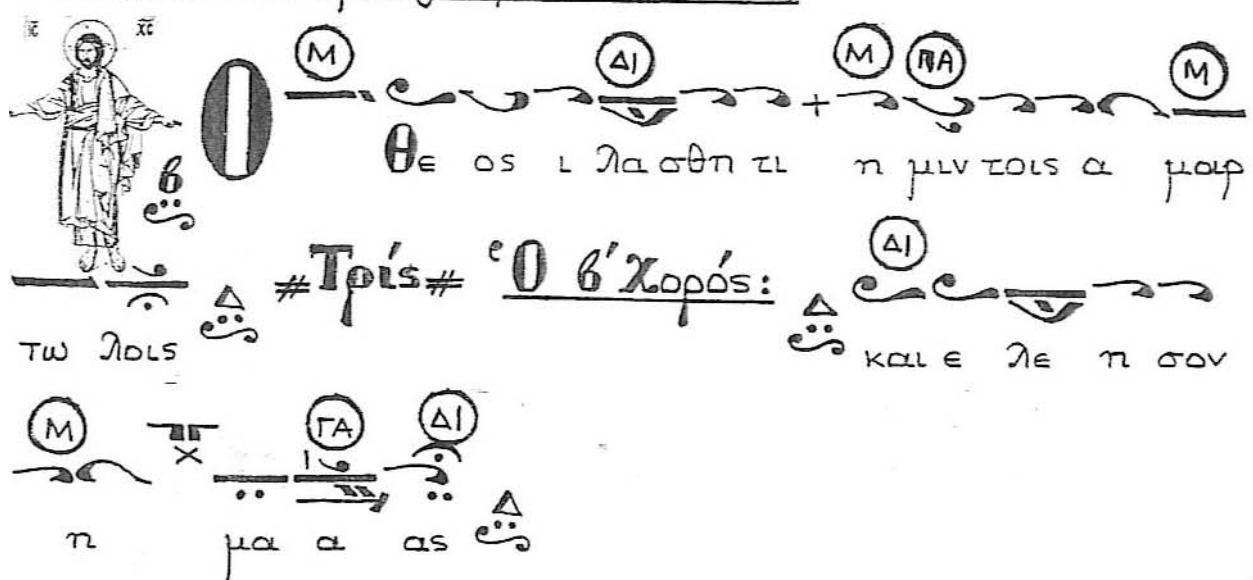

Ο
θεοῦ λατθάτι τὸν μυντούσα μαρτύρων

(*) Βλέπε ὅλλας, εἰς τὸν ἐπομένον σελίδα.

Σ.Ι.Ν.

(*) Από τὴν προηγουμένην σελίδα:

14.2.2004
κων. Ντζεζού

KONTAKION TOY MER. KANONOC

Ἴησος λέγει Βαττὸν Πέτρου λαμπαδαρίς

Ψ ω̄ η̄ η̄ η̄ μ̄ ᾱ ᾱ ᾱ ῡ ῡ ῡ ῡ η̄

ΓΑ ΔΙ
n n n μς ς α α α α στα ρ α α ιι

L ka a θe e e e ε ευδεις ṣ tɔ te ε ε ʃo o os

ይ የኩስ ተመሪው + የኩስ ጥሩ አንድ ተመሪው +

ପାଇଁ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

al ta na a av ta a n̄m n n̄pwv 6
KAL

Επερον. ΧΨΜΔΙ u x n n n n μ δ

A page from a medieval manuscript featuring a large, ornate initial 'M' in the upper right corner. Inside the 'M' is a circular portrait of Christ Pantocrator, flanked by two smaller circular medallions containing the letters 'M' and 'B'. The page is filled with dense handwritten text in Ge'ez script, with several large, stylized initials throughout the body of the text.

ନାମରେ କିମ୍ବା + ପାତାରେ କିମ୍ବା + କାନ୍ଦିଲେ କିମ୍ବା

6 TD TE E E E 10 O OS E E ey yL L L

A handwritten musical score for 'Kalaral' featuring solfège notation (SOL, LA, EL) and lyrics in Malayalam. The score includes two melodic lines, each with a circled 'M' above it, and a bass line. The lyrics are written below the notes.

L L SEL EL NH
 KALARAL AL AL MEE E eLLeLS BO O

B M AI
 □ pu u u BEI EL EL EL O DAL a va a a a a a a

“+ የኩስ ነው” የኩስ ተስፋይ

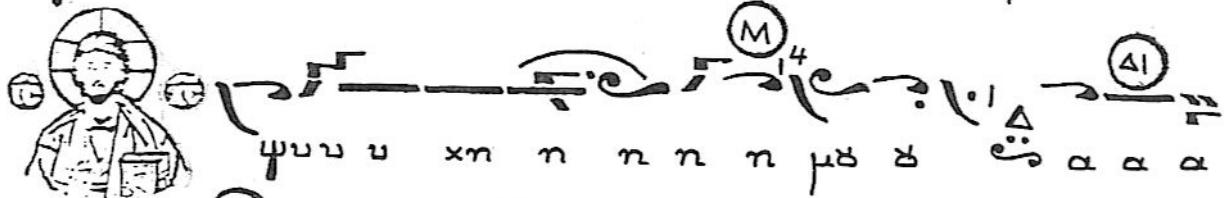
M ————— **RR** + **תְּנַדֵּן** — **תְּנַדֵּן**

av ta nλn n n ρων

5010N.

The image shows a page from a handwritten musical manuscript. At the top left, there is a title in Greek script: "Επερον." Below it, another line reads "Θρ. Στρατίσα." To the right of the title is a large, stylized Greek letter Psi (Ψ). To the right of the Psi is a musical staff consisting of five horizontal lines. On the first line, there is a note with a vertical stem and a small circle containing the letter 'M'. Following this are several rests of varying sizes: a short vertical bar, a long vertical bar, a short vertical bar, a short vertical bar, and a short vertical bar. The staff ends with a vertical bar and a short vertical bar. Below the staff, there are some handwritten markings, including the letter 'n' and a symbol resembling a 'μ' with a diagonal line through it.

va a aa a a y l l l l ma a the e e eu

 4
 எல் தோதே எ எ எ எ எ எ காஸ் எ எ எய் யீ ல் ல் ல்

$$\text{L Sel} \quad \text{KAL AL AL AL AL} \quad \text{PEE E} \quad \text{E7 AELS} \quad \text{BO O}$$

ରାମନନ୍ଦାପାତ୍ର + ରାମକଣ୍ଠାପାତ୍ର

 al al al os XPLLSTO o o o os o θE o o os

o novTal x8 RA a pw wv KAL AL TAL AL RA a

କାନ୍ତିରାମାନ୍ଦେବ
ର a ଅନ୍ତା ନଳି n n ପରାନ୍ତା

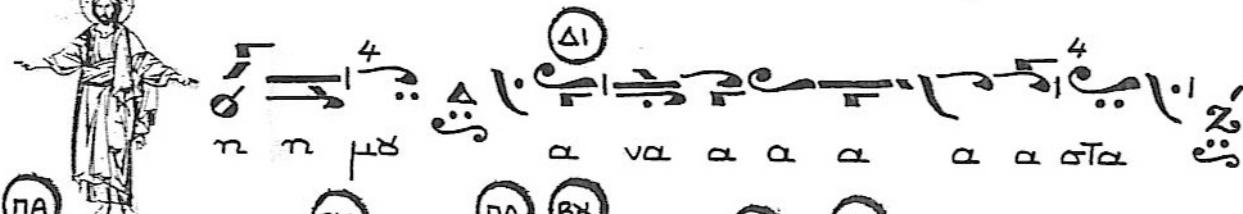
Επερον.

"ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ"

XX

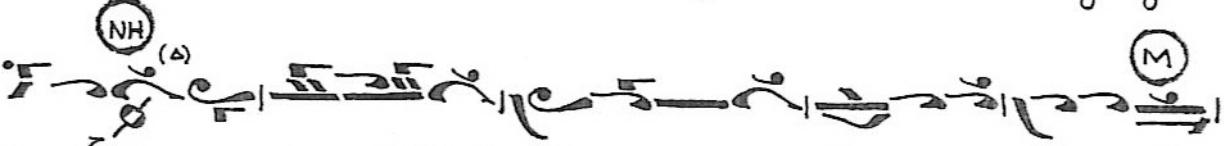

u x n n n n μ ψ u x n

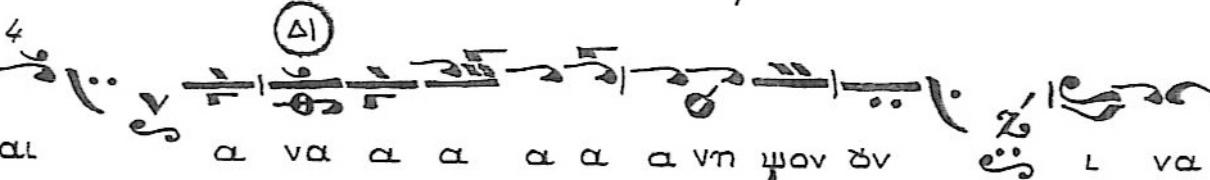

πα βρ πα βρ μ ψ α ν α α α α α στα

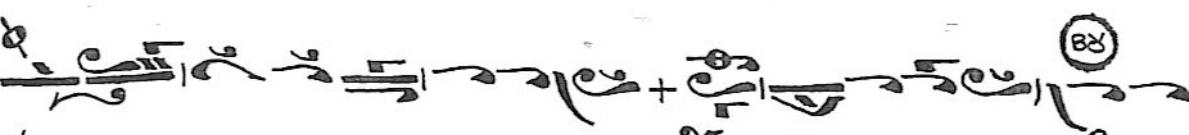
τι κα α θε ε εν μελελς τι το τε ε ε θεος εγ γι

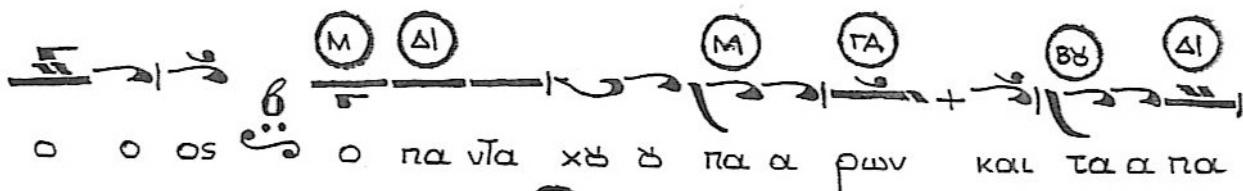
τι κα με ει λελς θο δο ρυ βελ ελ ελ ελελσβαλ

τι α ν α α α α α νη ψων δυ τι λ να

τι ελ ελ ση ταλ αι αι αι σδ χριστο ο οι ο θε ε

ο ο οι τι ο να ντα χι δ πα α ρων και τα α να

α αν τα πλη ν ν ρω ω ω ω ω ων

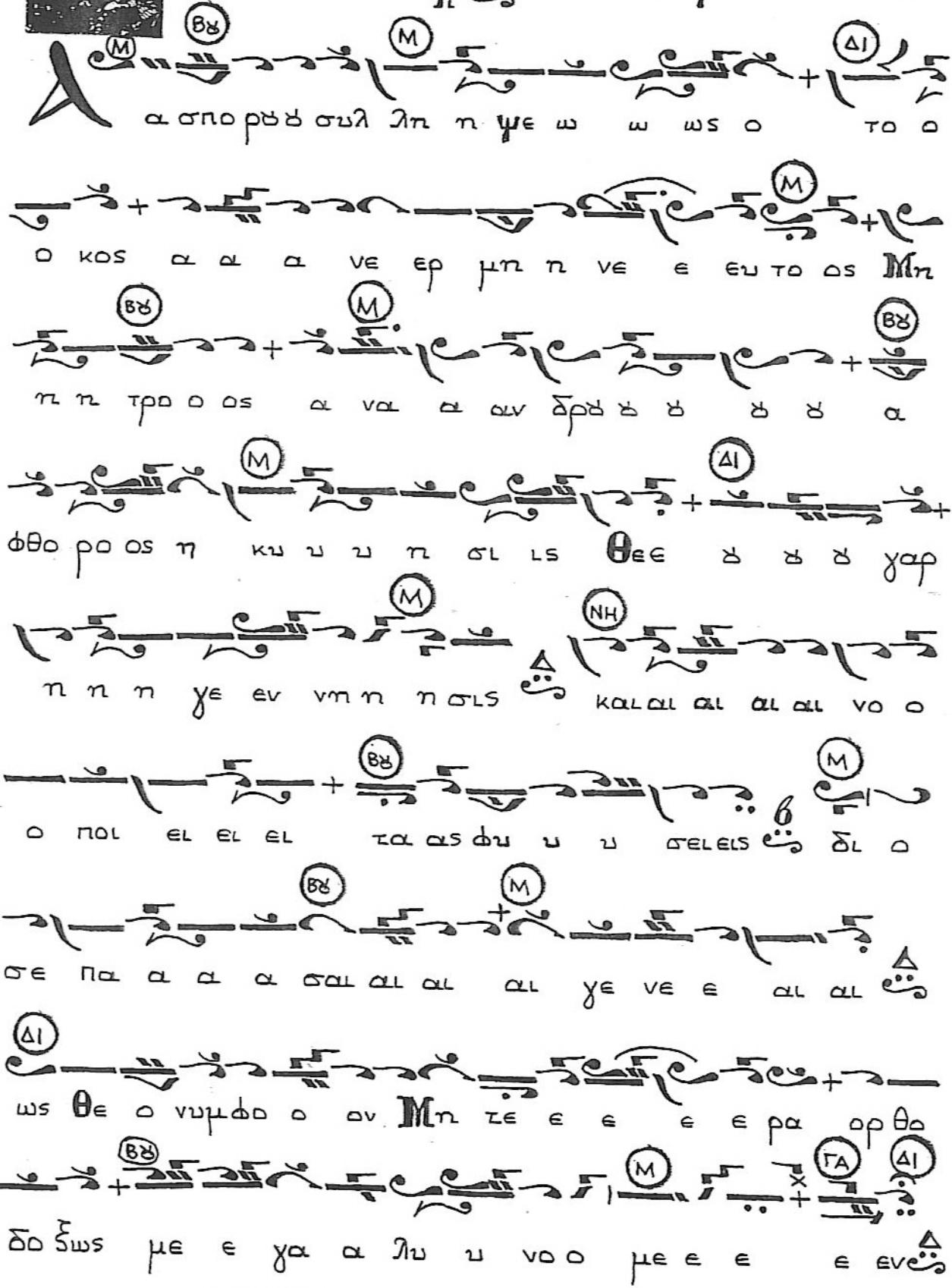

Ο ΕΙΡΜΟΣ ΤΗΣ Θ' ΩΔΗΣ

Ἔκκλησις τοῦ ἁγίου Πέτρου Βεναντίου (+1808)

 α σποράθ συλ λη ν π ψε ω ω ωσ ο το ο
 ο κος ρ α α νε ερ μη ν νε ε εν το ος Μη
 η η τρο ο ος α να α αν δρά χ χ χ ρ α
 φθο ρο ος η κυ ν ν η σι λι θεε χ χ χ γαρ
 η η η γε εν νη η σι λι καλι αι αι αι νο ο
 ο ποι ει ει ει ια ασ φη ν α σε λεις η δι ο
 σε πα α α α σαι αι αι αι γε νε ε αι αι
 ως θε ο νυμφό ο ον Μη τε ε ε ε ε πα ορ θο
 δοξως με ε γα α λη ν νο ο με ε ε ε ε εν

 + ΔΙ ΨΕ Ή ΉΣ Ο ΤΟ Ο ΚΟΣ Α Α ΒΕ Ε ΕΡ

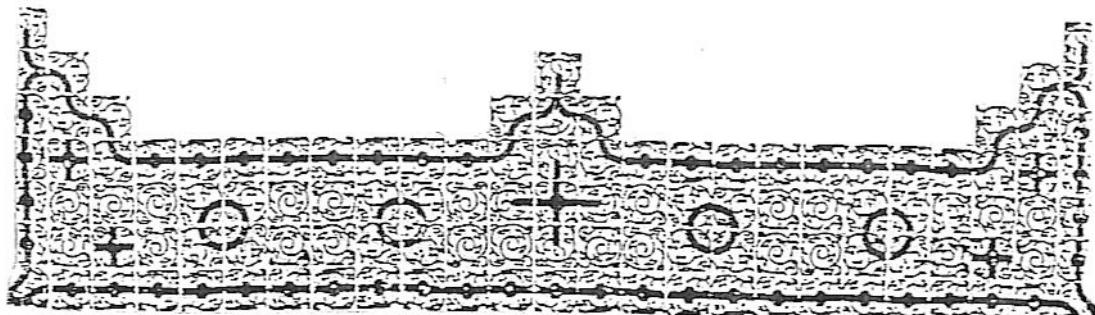
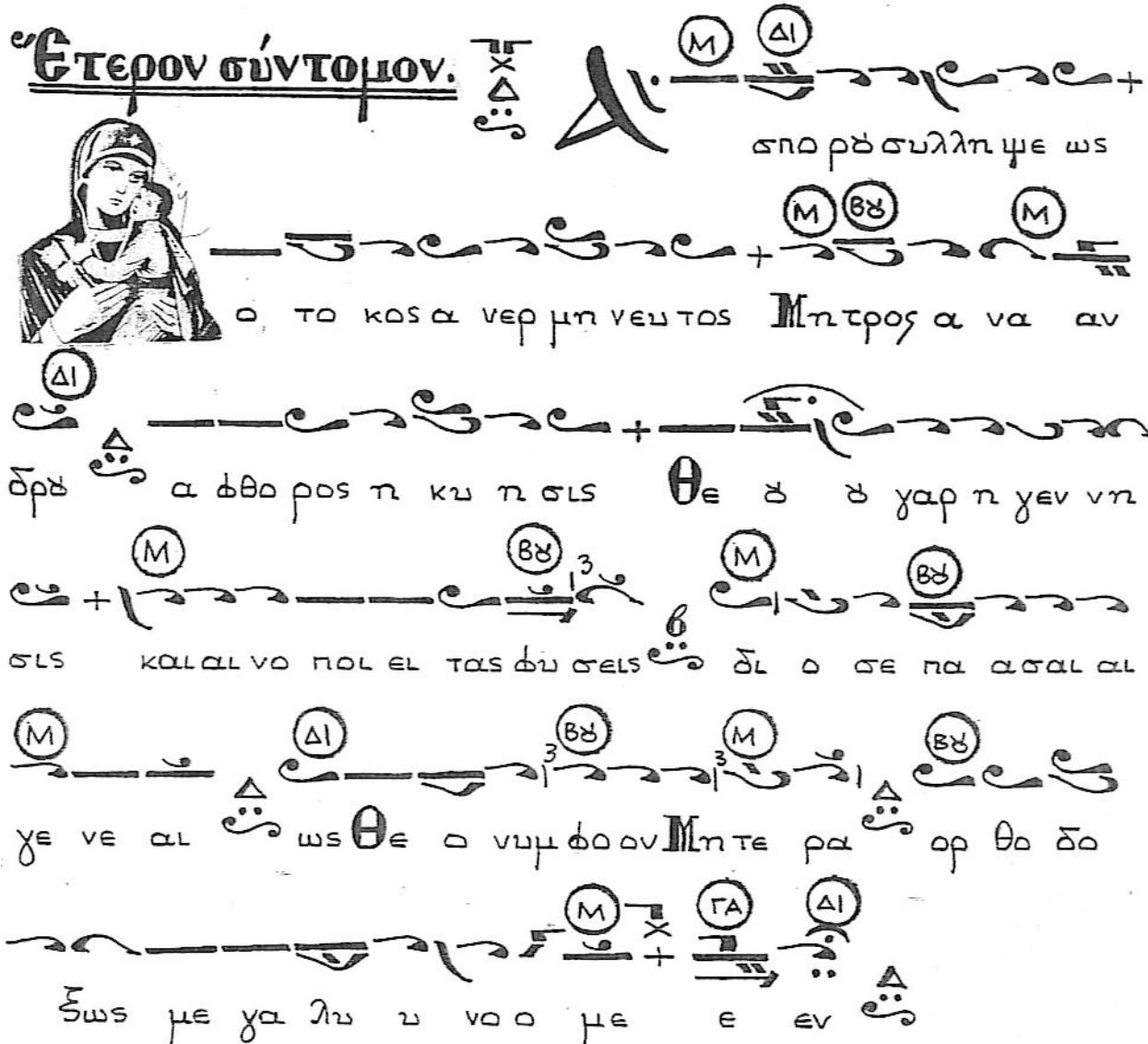
M 88 **M**

μν ν υε ευ τος Μντρο ο ο ος α υα α δρά ό α α

ఉ ఉ ఉ అఎల్స్ ట̪ దల్ ఓ ఓఎ నా ఆ ఆ సల్ అల్ అల్ యే
 4 6 M

ବୀଜାନୁଳି + ରାତ୍ରିକାଳି ଫୁଲି + ପାତାକାଳି

12.2.2004

κων. Ντζερος

ΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ...

Ἐπίκριτος Ἱερός Λόγος πατέρων "ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ"

①

Kυριε των δυνάμεων μεθη μεση

(ΠΑ)

μεση γε ενε πολιορκούσας εκ τοσ σα βοηθούσα ενθαλ
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας εκ των δυνάμεων μεση ενθαλ
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας εκ των δυνάμεων μεση ενθαλ

Βλέπε τούς στίχους εἰς τὴν σελ.

σονη μας πολιορκούσας ενθαλ

Ἐπερον. ② **K**υριε των δυνάμεων μεθη μεση γε
πολιορκούσας ενθαλ

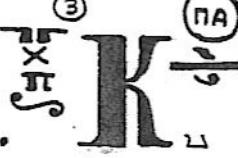

ενε πολιορκούσας εκ τοσ σα βοηθούσα ενθαλ
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας εκ των δυνάμεων μεση ενθαλ

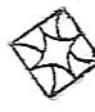
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας εκ των δυνάμεων μεση ενθαλ
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας εκ των δυνάμεων μεση ενθαλ

ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας ενθαλ
ψεστιν δικαιούσα μεν πολιορκούσας ενθαλ

Ἐπερον
Ἄθ. Καραμάνη. **K**υ ρι ε των δυνα με ων μεθη
μων γε ε ντα αλ λον γαρ ε κτος

ετα + ετα
ετα βοη θον εν θηλη ψεστιν δκ ε ε χοο με εν

Kυ ρι ε των δυνα με ων ε λε π σον η μας

Ἐπερον.
Θρ. Σταύρος. **K**υ ρι ε των δυνα με ων μεθη

μων γε ε ντα αλ λον γαρ ε κτος ετα βοη
θον εν θηλη ψεστιν δκ ε ε χοο μεν

ρι ε των δυνα με ων ε λε π σον η μα ας

Ἐτερον.

Θρ. Σταύτσα

К (Δ) + ПА +

τέσσαρα. Τούτη η πλειάρχεια είναι τη μεγάλη δύναμη των ανθρώπων.

μεθη μιν αν γε εντασσεται αλλα οτινας γερανος ε

κτος εγ δο η θον ενθηλ ψεστιν δκ ε ε xo o μεν

(**) Κυ ω πε ε των δω να με ων ε Δε η σονη μας π

e/**G**TEODOV.

Ἄλλοι δέ τινες φέρουσι ταῦτα μεταβάλλειν περὶ τῶν δυνάμεων τοῖς μεταβολαῖς.

μνων γε εν ταῖς αλληλούσιαν γένος είναι τοις στοιχείοις τοις πρώτοις

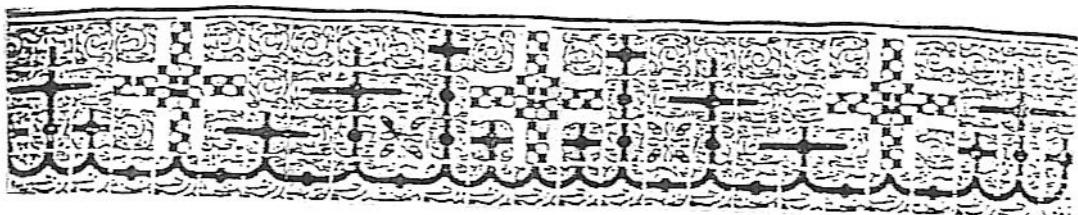
— + +
θον εν θηλ ψεσιν θκ ε χο με ε εν Κυρι ε ε των

δυ να με ων ε λε η σων π μας δι

EO TOKIA

Επίως Ἡχος οντος "ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ"

—50—

Ἐπερον
Ἄθ. Καραμάνη.

Παναγία της Λαζαρίτισσας +
ε πο ο ο το δ ο ο ο ο κε θ το ο ον χρο ο
νο ο ον ε η η η η η η μι η η η μι η η η μι
μη η εγ κα α α τα μι λ λ λ η η μι αν θρυ ω
νη λ νη
μη η κα τα α α τη ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
αλιαν τη η η αν τη λ λ λ α α βη η καλ ε
η ε ε ε ε ε η η η η η η η η η η η η η η η η η η

5-1-N.

Ἔτερον

Θρ. Σταύρωσα.

μαγλα αα θε
ε δ δ δ το δ δ δ κε ε το δ
ον χρο δ νο δ ον ιη η η πνο με ν η η με
χ δ δ με εγ κα α α τα γι λ λ λ πνο με
αν θρωα πι λ νη η η προ δ δ δ στασι λ
λ α α α α με κα τα α α πι λ στε ε
ε ε εν σηη η η με πι αλλ αιη η η αν
πι λ λα α βι ζη καλ ε λε ε ε ε ε ε η
ν πο δ δ ον με πι

Σ.Ι.Ν.

ε, Στερον σύντομον.

"ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ"

Π α να γι α θε ο το ο

ΓΑ ΒΥ Μ ΔΙ

Ο κε τον χρο νον τη ν ποδω ν ποδη μη

εγ κα τα λι λι ππ πο με δι ανθρω πι νη προ στα

ΓΑ ΔΙ ΒΥ Μ

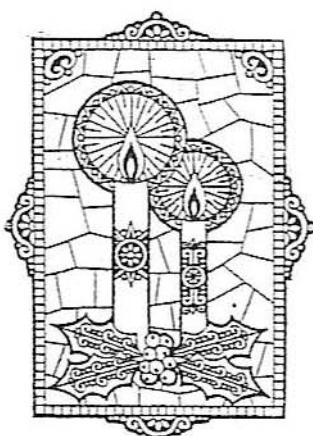
σι σι μη κα τα πι στε ευ ση ν πο με δι αλλ

ΔΙ ΒΥ Μ ΔΙ

αν τη αν τι λα α βη δι κα λε ε λε ε πη πο ον

ΓΑ ΔΙ

με ε δι

10.2.2004

γων. ΝΤΘΖΓΟΣ

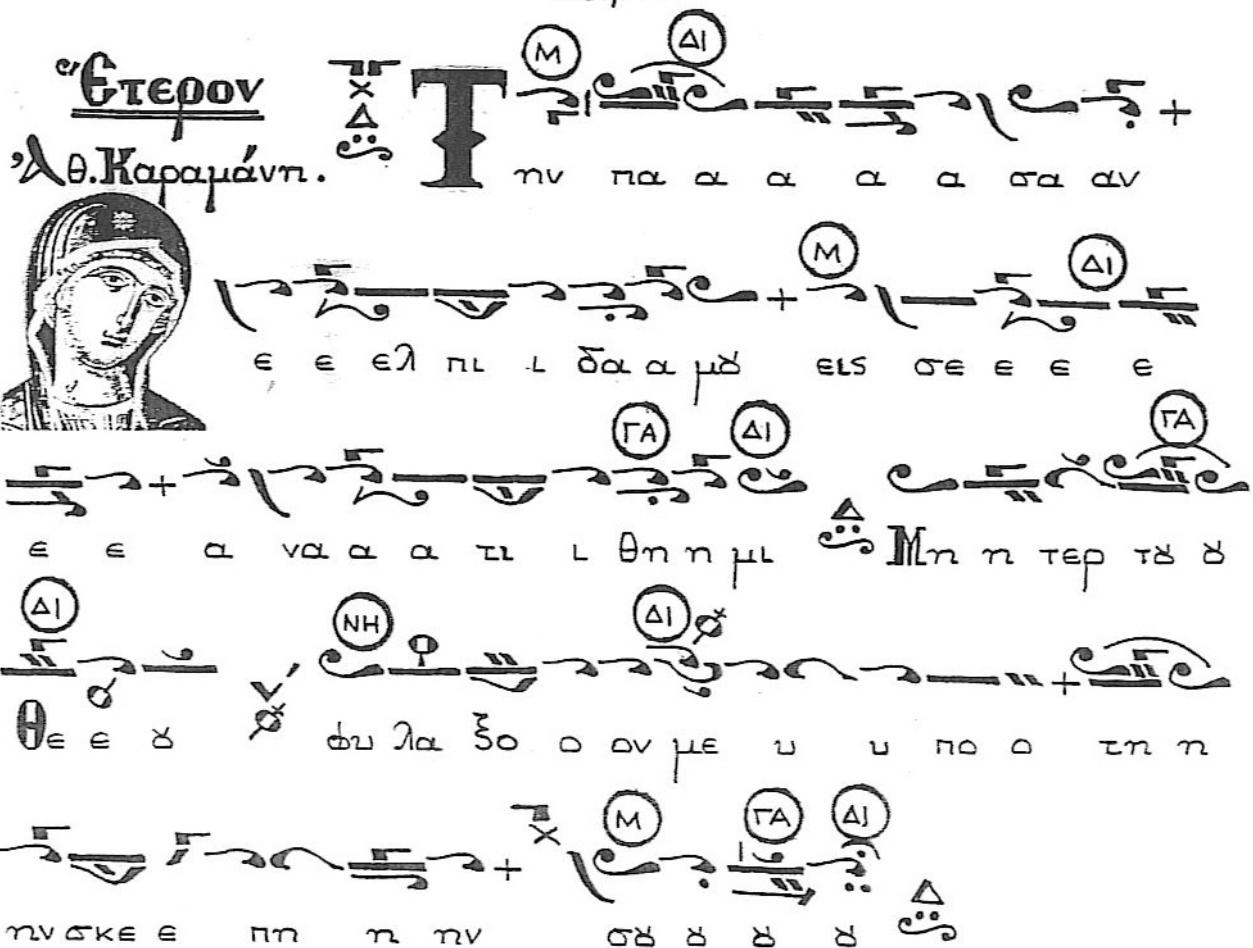

Ιησος Χριστος "ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ"

Tην παρασκευασμένη είναι πλάσμα μου
από την θηλή μου να αναπνέω με την θηλή μου
την παρασκευασμένη είναι πλάσμα μου
από την θηλή μου να αναπνέω με την θηλή μου
την παρασκευασμένη είναι πλάσμα μου
από την θηλή μου να αναπνέω με την θηλή μου

5.1.1.

Ἐπερον. Χ Δ Τ ^M θεοντα πατέρα την αγίαν σε

Θρ. Σταυρίσα. ΔΙ

Ε ε ε ε ει πι λ δα α α α μι ρ εις σε

ΔΙ

Χ Δ Τ + θεοντα πατέρα την αγίαν σε

Ε ε ε ε ε α α α να α α τι λ θη ν

τελι. Χ Δ Τ θεοντα πατέρα την αγίαν σε

η η πι Μη η τε ε ερ τό δ α Θε ε γ

Χ Δ Τ + θεοντα πατέρα την αγίαν σε

σ α φυ λα κο ο ον με ε ε ε ε ε ε η πο

θεοντα πατέρα την αγίαν σε

τη η πι σκε ε πη η πι σα δ ο η η

Τό αὐτό σύντομον. Χ Δ Τ ^{ΔΙ} θεοντα πατέρα την αγίαν σε

εις σε α να τι θη μι Μητερ τό Θε α φυ λα κον

με η πο την σκεπηνας

4 M ΓΑ ΔΙ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙC ΑΓΛΩΗ.....

Ἄργον. Ἡλίκος πατέρα των προστάτων
 Η α α α α αν τω α ων προστάτων
 τευ εις α α α γα α α θην η τη τω
 ον κα τα φευ γοντων ε εν θηλ λιψει τη τη κρα

ταλ αλ αλ α α ασθ χελ ελ πλ λ τη π α αλ
 αλ αλ αλ θηλ λ ψε ε ε σλ λ λ λν α ελ
 προσ ε θε ε ε ον τη εν κλν δν ν ν νολ ολ ολ

πλ αλ αλ αλ θηλ λ ψε ε ε σλ λ λ λν α ελ

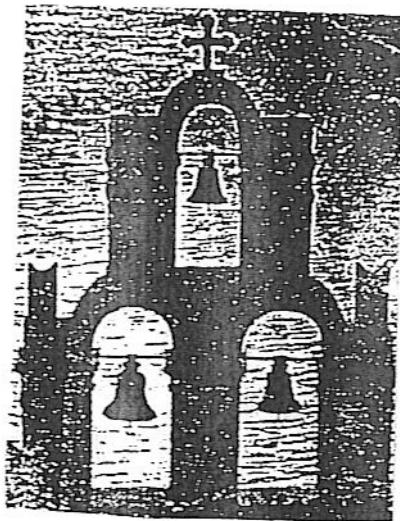
ελ ελ με ε σλ λ τελ ελ ελ ον τη πλ πλ πλ κα α

τη α κα αμπό με ε νολ ν πλαλ αλ σμα α α τω

(*) "ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ, — Εκδόσεις "ΖΩΗ,,

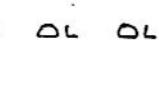
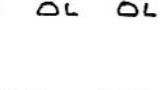
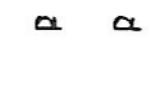
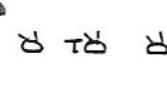
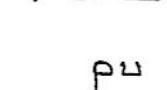
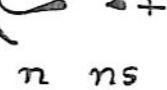
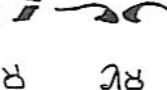
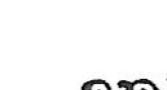
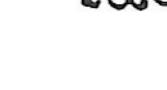
Ζ. Ι. Ζ.

Digitized by srujanika@gmail.com

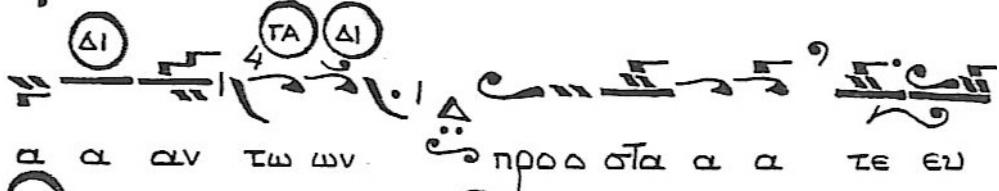
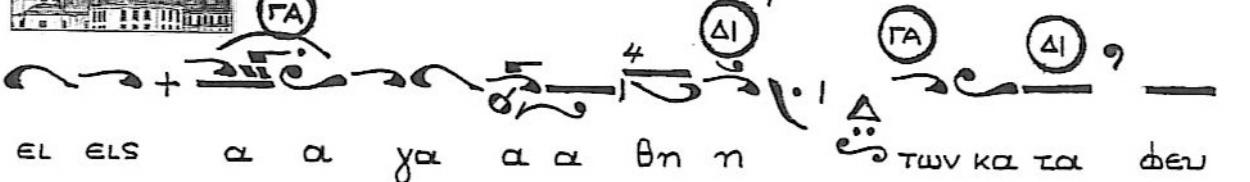

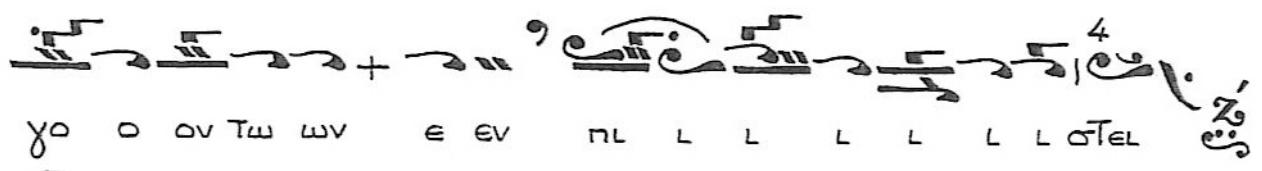
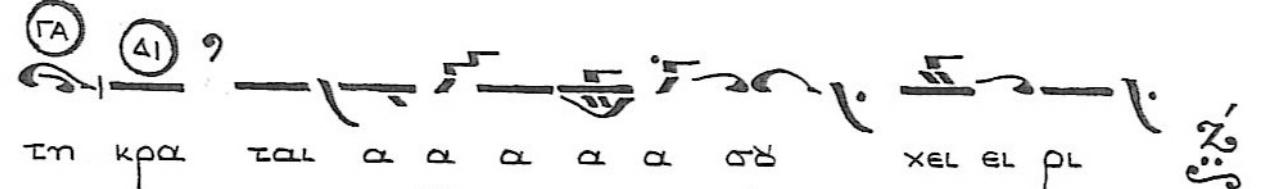
F.2.2004

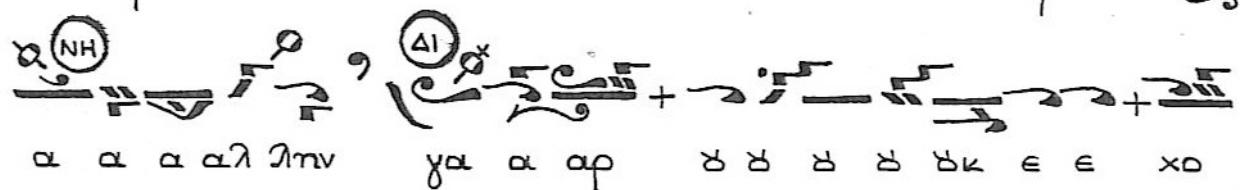
κων. ΝΤΖΖΓΟΣ

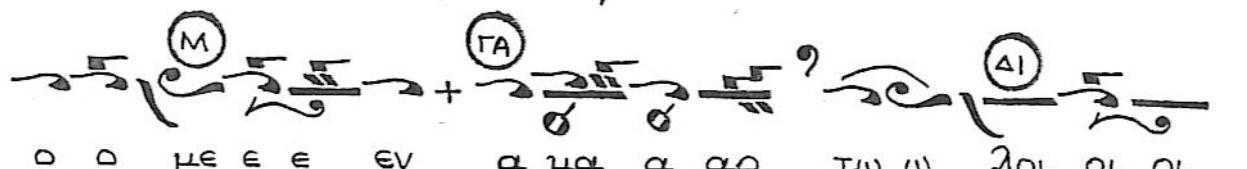
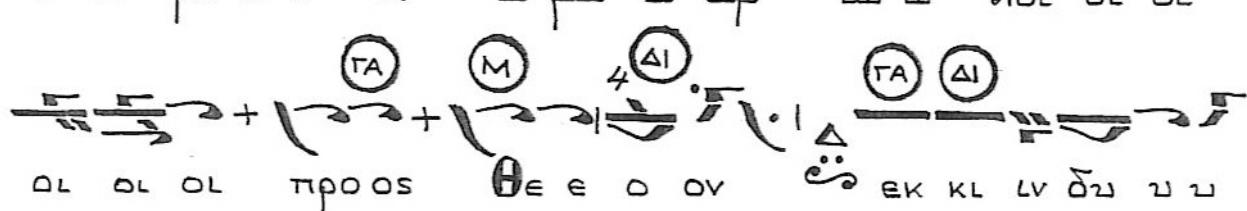
(ΔI) + <img alt="Handwritten musical notation with a circle containing NH above it." data-bbox="310 11285 41

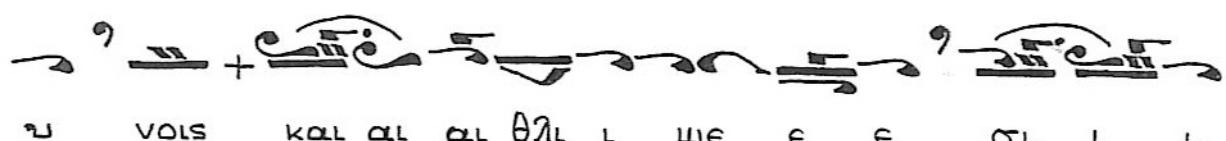
Ἐπερον. Ήκος ὁ αὐτός. (P.)   πα α α α
Ἄργον. Θρ. Κτανίτσα. τη λε πα α α α

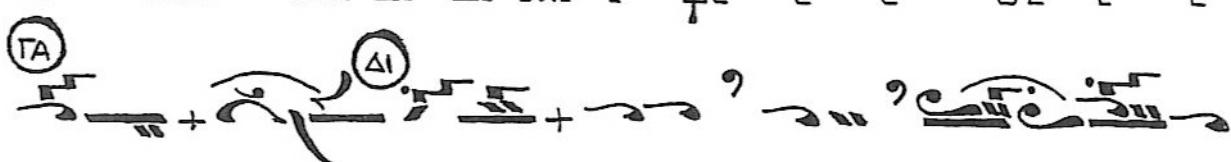

 α α αν τω ων προστά α α τε ευ

 EL ELS α α γα α α θη n των κα τα φευ

 γο ο ον τω ων ε εν πλ λ λ λ λ λ λ στελ

 τη κρα τα α α α α α α σθ χελ ελ πλ

 α α α α ινν γα α αρ α α α α βκ ε ε χο

 ο ο με ε ε εν α μα α αρ τω ω λολ ολ ολ

 ολ ολ ολ προσ θε ε ο ον τη εκ κλ λυ δη νη

 υ VOLS KAL AL AL θηλ L με ε ε ε σλ L L

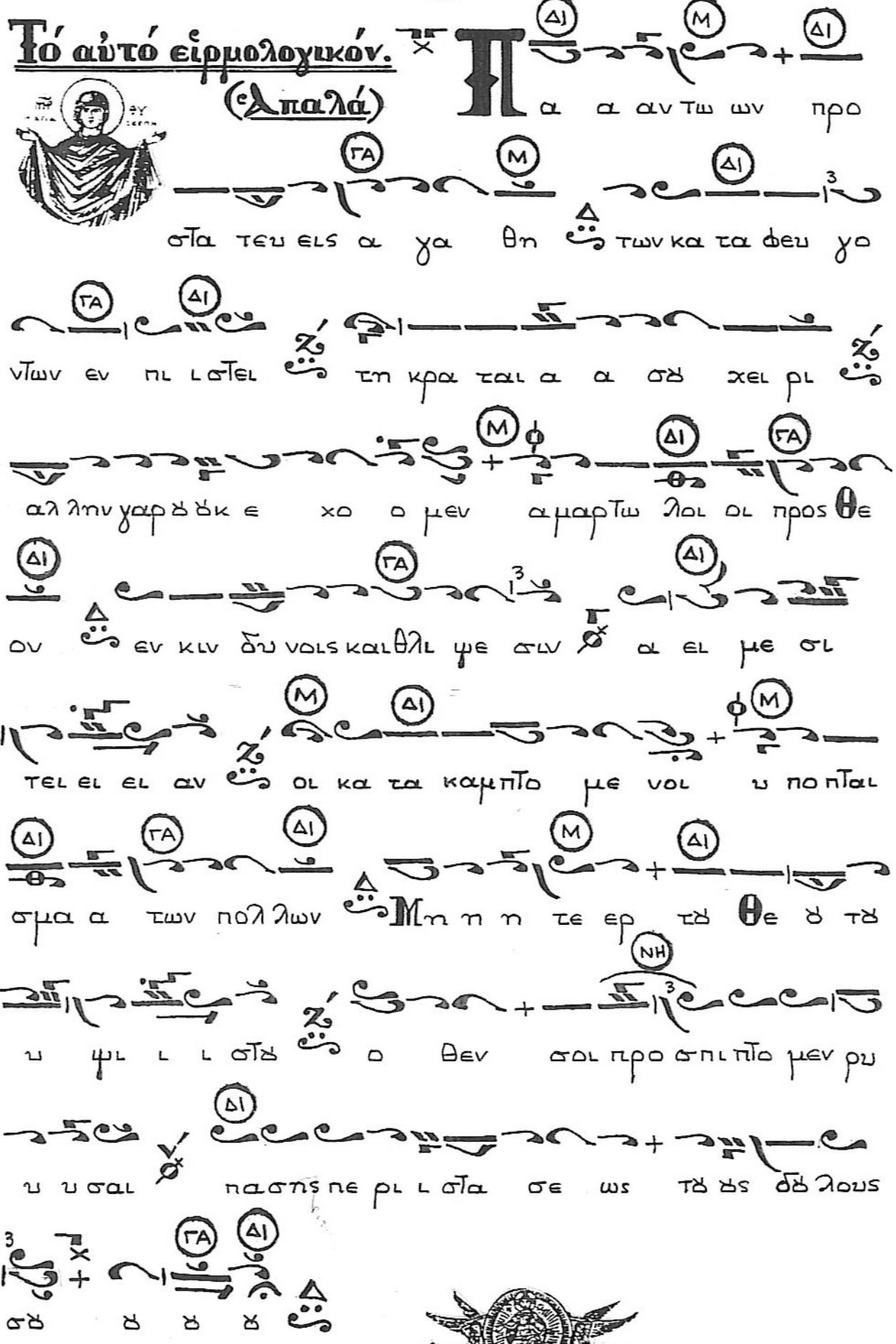

 L LV A EL EL EL με ε σλ L TEL EL EL EL

- 61

7.2.2004

κων. ΝΤΩΖΓΟΣ

CTAYPOOEOTOKION

(*) πα

(* ПА

NH

卷之三

ЛА

Сън нин сънва диконърите

n Παρθενος βλεπεται πιστη παραπομπην επιβολην

 +

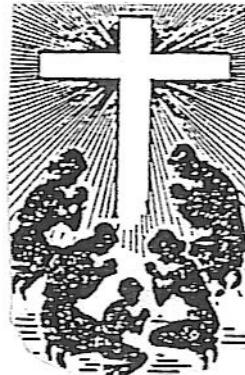
የመተዳደሪያ በታ-ፋይና-ፋይና
εν ክብልው አዋጅ ሁሉ ሰጻ የፋይና-ፋይና በታ-ፋይና-ፋይና በታ-ፋይና-ፋይና

ΔΑΣΤ π μη ιτ πης μο νην με **εν ερ γε ε τα δ πο**

пА

σχ δε ε ο ο μαρ αι αι αι π

(*) Ψάλλεται τῇ Τρίτῃ
ἔσπερας καὶ τῇ Πεμπτῇ.

8.2.2004

Հան. ՆՏՁՅՇՈԸ